

UČITELJSKI
T O V A R Š.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dné vsakega mesca, in veljá za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta 1 gold. 30 kr.

Tečaj V.

V Ljubljani 1. marca 1865.

List 5.

SLAVA

spevana svetima aposteljnoma slovenskima

Cirilu in Metodu.

Zmerno.

Karol Klinar.

*) S temi veršicami se začenjajo tudi vsi drugi oddelki.

sve - to ve - ro si - ri - la Slu - žab - ni - ka Go -
 spo - do - va, A - po - stelj - na Ci - ril, Me - tod, Slu -
 žab - ni - ka Go - spo - do - va, A - po - stelj - na Ci -
 ril, Me - tod, Slu - žab - ni - ka Go - spo - do - va.

Slovene podnčavala,
 Nebesa jim odpirala
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Nebesa jim odpirala.

Slovenski rod ljubila sta,
 Za vse Slovene molita
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Za vse Slovene molita.

Da Bog naj um nam razsvitli,
 V ljubezni serce raziskri,
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 V ljubezni serce da gorí!

Da se keršansko ljubimo
 Z narodi vsemi bratovsko,
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 Z narodi vsemi bratovsko!

Hranita mili, svitli žar
 Presvete vere rajske dar,
 Hranita ga, Ciril, Metod
 Presvete vere rajske dar!

(Po Majerjevi.)

„Iz mladi se tern ostrí“.

II.

Veselje do mišljenja.

Tisti, pri katerem bo duh telesnost nadvladal, bode že v pervi mladosti skrivaj iskal samote, tam premišljeval svoje naloge, in jih dobro izdeloval — pred, ko se tega nadjamo. Njegov pogled in obraz že kaže živost in višji razum. Kakšno znamenito rastlino, kakšno tujo žival pazljivo ogleduje in nje-gove vprašanja in odgovori razodevajo, da se njegov duh resno s tem ukvarja. Že pri igračah se otrok, ki je dušno dobro obdarovan, razločuje od drugih. — Komu ne pride na misel tukaj mogočni vladar v Aziji, perzijanski kralj Cir, ko so ga njegovi verstniki kralja volili! — Še bolj razločno se to kaže pri rečeh zadevajočih duševno delavnost. Basen, pesmico ali kako zanimivo povest živo zapopade, večkrat jo ponavlja, da jo ohrani v spominu. Vse drugače je pa ta, ki je slabo obdarovan. Njega ne spodbuja ne narava, ne umetnija; njegov obraz in usta za stežaj odperte razločno povedo, da je glava natlačena s slamo, in težko se bode pri takšnem zbudila duševna delavnost. Starši, njegove okolisčine ali druge reči so krive, da so njegovi dušni darovi oslabljeni ali vničeni.

Mladost je rada neredita, še celo odrasčeni in učeni so dostikrat nerediti, tako da je nekterim nereditost znamenje mogočne glave, in vendar sleherni vé, da je le tam vse v najlepšem redu, kjer ima vsaka reč svoj odločeni prostor, vsako opravilo svoj odločeni čas. Le tam, kjer je za učenje natančni red, je mogoče kaj prida se naučiti. Redovnost se pri dečku lahko spozná. Ako ima učenec za vsako reč odločeno mesto in ne more terpeti nereditosti, se vidi, da ljubi red in je odločen za višje duševno življenje.

Če mladost ne pazi, zastonj je vse podučevanje. Ima oči, pa ne vidi, ima ušesa, pa ne sliši, ker ne pazi. Duh le dremlje, ali pa je raztresen; nobena reč ga ne gine, nobena ga ne mika. Nepazljivost in raztresenost je naj večji nasprotljnej terd-